

L'Arpeggiata – The Three Countertenors – 30 augustus 2026

Dal mio Permesso amato

Dal mio permesso amato a voi ne vegno,
Incliti eroi, sangue gentil de' regi,
Di cui narra la fama eccelsi pregi,
Né giunge al ver,
perch'è tropp'alto il segno.

Io la Musica son, ch'ai dolci accenti
So far tranquillo agni turbato core,
Et or di nobil ira et or d'amore
Poss'infiamar le più gelate menti.

Io su cetera d'or cantando soglio
Mortal orecchio lusingar talora ;
E in questa guisa all'armonia sonora
Della lira del ciel più l'alme invoglio.

Quinci a dirvi d'Orfeo desio mi sprona,
D'Orfeo che trasse Al suo cantar le fere
'E servo fé l'Inferno a sue preghiere'
Gloria immortal di Pindo e d'Elicona.

Or mentre i canti alterno, or lieti or mesti,
Non si mova augellin fra queste piante,
Né s'oda in queste rive onda sonante,
Et ogni aretta in suo cammin s'arresti.

Alme pure e volanti

Alme pure, e volanti,
che dal giro,
che forma il serpe eterno
annodando i principi, uscir dovete,
scese, giuste sedete,
fatte aurighe, al governo
de corpi misti,
e post'il freno al senso,

Van mijn dierbare Permessus kom ik tot u,
roemrijke helden van koninklijken bloede,
van wier sublieme deugden de Faam vertelt,
zonder echter aan de waarheid te raken:
te verheven is dat doel.

Ik ben de Muziek, die met zoete klanken
elk gekweld hart vermag te bedaren
en zelfs de ijzigste ziel in edele toorn
of liefde kan doen ontvlammen.

Zingend bij mijn gouden lier pleeg ik
het oor der stervelingen te strelen,
en zodoende maak ik hun ziel beluster
op de schone harmonie van de hemelse lier.

Het verlangen u over Orpheus te vertellen drijft me
hierheen, Orpheus, die met zijn gezang de wilde dieren
lokte en de hel met zijn smeekbeden bedwong, tot
eeuwige roem van de Pindus en de Helicon.

Laat nu, terwijl ik afwisselend vrolijke en droeve liederen
zing, geen vogeltje zich in dit geboomte roeren,
laat elk golfje op deze oevers verstommen
en geen briesje zijn weg vervolgen.

Zuivere, gevleugelde zielen,
die uit de eeuwige kringloop
van het leven moeten voortkomen,
waar begin en einde in elkaar verstrengeld zijn.
Daal af en neem uw plaats in,
als menners van het lichaam,
dat uit verschillende elementen bestaat,
en houd uw zinnen in toom.

From my beloved Permessus I come to you,
illustrious heroes, noble scions of kings,
whose glorious deeds Fame relates,
though falling short of the truth, since the target is too
high.

I am Music, who in sweet accents
can calm each troubled heart,
and now with noble anger, now with love,
can kindle the most frigid minds.

Singing to a golden lyre, I am wont
sometimes to charm mortal ears;
and in this way inspire souls with a longing
for the sonorous harmony of heaven's lyre.

Hence desire spurs me to tell you of Orpheus,
the immortal glory of Pindus and Helicon,
Orpheus who drew wild beasts to him by his singing, and
who subjugated Hades by his entreaties.

Now while I alternate my songs, now happy, now sad,
let no small bird stir among these trees,
no noisy wave be heard on these riverbanks,
and let each little breeze halt in its course.

Pure, winged souls
who must leave the circle
that is formed by the eternal serpent
in joining its origins.
You, who descended
upon Auriga and preside
over the government of mixed bodies
whose senses you curb.

i spazi della vita
correte illustri, acciò virtù sul dorso
qui vi ritorni,
terminato il corso.

Dopo lungo penare

Dopo lungo penare
tornato in libertà
Amor mi disse olà!
Ritorna a lagrimare
se no, che ti farò!
Io gli risposi oh, tò!

Tutto sdegnato allora
nel volto s'infieri
e poi mi disse sì!
E di più questo ancora
zitto credilo a me!
Vò che la paghi affè!

Con un risetto in bocca
risposi allor cù cù!
Facciamo a chi può più
e a chi tocca tocca.
Amor mi disse orsù!
Facciamo a chi può più!

Erme e solinghe crine – Lucidissima face

Erme e solinghe cime,
Ch'al cerchio m'accostate
dalle luci adorate,
In voi di novo imprime,
Contemplator segreto
Endimione l'orme.
Le variate dorme de la stella
d'argebto lusingando, ebaciando,
di chiare notti tra

Bewandel vol waardigheid
de wegen van het leven, zodat de deugd,
wanneer uw levensreis is voltooid,
naar deze wereld kan terugkeren.

Na lang lijden,
weer in vrijheid,
zei Amor tegen mij: 'Vooruit!
Ga weer tranen vergieten,
anders zorg ik daar wel voor!
Ik antwoordde hem: 'O, is dat zo?'

Toen trok hij, geheel vertoornd,
een dreigend gezicht
en zei vervolgens: 'Ja!
En bovendien nog dit:
zwijg en geloof me maar!
Ik wil dat je ervoor boet, verdorie!'

Met een lachje om mijn mond
antwoordde ik toen: 'Koekoek!
Laten we eens zien wie van ons twee het sterkst is,
en wie aan de beurt is, die krijgt ervan langs.'
Amor antwoordde: 'Kom maar op!
Laten we zien wie van ons twee het sterkst is!'

Verlaten en verre bergtoppen,
die mij nabij de cirkel brengen
van het aanbeden maanlicht
op jullie drukt Endymion,
de heimelijke aanschouwer
opnieuw zijn voetstappen.
De afwisselende vormen
van de zilveren ster tonen,
al kussend en strelend,

Fly through the spaces of life,
illustrious ones, haloed by virtue,
and then return,
once your voyage is done.

Having served a long sentence
I had been released
when Love called out to me, 'Good day!
Start weeping again,
or else I shall make you!
I replied, 'Oh, is that so?'

This angered him,
his face grew dark
and he answered, 'Yes!
And more besides;
be quiet and listen to me!
I'll make you pay, by heaven!'

With a smile I said,
'Well, cuckoo to you!
Let's see who's the stronger,
and let each of us do his worst.'
In reply Love said, 'Very well,
we'll see who's the victor!'

Lonely and solitary peaks,
that bring me close to the circle
of those beloved eyes,
upon you Endymion once again
a secret contemplator,
leaves his footprints.
The changing forms
of the silver star,
wooing and kissing,

i sereni orrori su laterra,
e sui sassi i suoi splendori.

Lucidissima fase
di Tessaglia le note
non sturbino i tuoi giri,
E la tua pace.
Dagl'atlantici monti
traboccando l rote,
Febo, dal caro ardente,
homai tramonti.
Il moi lume nascente
illuminando il cielo
piu bello a me
si mostri,
e risplendente.

Dormite, o pupille

Dormite o pupille,
fra taciti orrori.
Né deste v'aprite
se voi non sentite
che giunga a svegliarvi
il nume de' cori.

Sognate o pensieri
il ben per cui moro.
Godrò pur felice
già ch'altro non lice,
tra l'ombra del sonno
il sole che adoro.

Riposa alma mia
tranquilla e festante.
Non sia chi ti desti
sol gioie t'appresti,
già fatto pietoso
il nume lattante.

in de kalme duisternis van heldere nachten,
haar schitteringen op de aarde en de stenen.

Schitterend maanlicht,
mogen de Thessalische muzieknoten
je wendingen en je rust niet verstoren.
Phoebus zal nu onder gaan
na de wielen van zijn brandende wagen
over de Atlantische bergen gestort te hebben.
Moge je opkomende schijn
die de hemel verlicht,
zich nog mooier en schitterender aan mij tonen.
Mijn mooie en lieve ster,
bij jouw ijzige stralen
leer ik in mijn minnende hart
haar vlammen te voeden.

Slaap, oh ogen,
tussen gezwegen verschrikkingen.
En open jullie niet te snel
totdat jullie niet horen
dat de hartenkoning
jullie komt wekken.

Droom, oh gedachten,
het goede waarvoor ik sterf.
Ik zal toch blij genieten,
gezien meer mij niet is toegestaan,
van de zon die ik aanbid,
tussen de donkerte van de slaap.

Rust mijn ziel,
kalm en feestelijk.
Moge wie je wekt
je enkel vreugde bezorgen
want hij heeft al medelijden gekregen,
de goddelijke zuigeling.

amid the serene terrors of clear nights,
cast their splendour upon the earth and upon the rocks.

Most radiant torch,
may the sounds of Thessaly
not disturb your course or your peace.
From the Atlantic mountains,
rolling down your wheels, Phoebus,
now set your blazing chariot.
Let my rising light,
illuminating the heavens,
appear to me more beautiful and radiant.
My lovely and beloved star,
beneath your icy rays
I learn, within my loving heart,
to nourish flames.

Sleep, o eyes,
amid silent terrors.
Do not open while awake,
unless you sense
that the god of hearts
is coming to awaken you.

Dream, o thoughts,
of the good for which I die.
I shall be happy nonetheless,
since nothing else is permitted to me:
amid the shadows of sleep,
I shall enjoy the sun that I adore.

Rest, my soul,
peaceful and joyful.
Let no one awaken you;
may only joys be prepared for you,
now that the tender young god
has taken pity on you.

Ninfa bella

Satirino :

Ninfa bella, che mormora
Di marito il tuo genio ?
S'il moi semblante aggradati
In grembo, in braccio pigliami,
Tutto, tutto mi t'offerò

Molle comme lanugine
e non pungenti setole
son questi peli teneri,
che da membri mi spuntano :
neppur anco m'adombrano
il mento lane morbide,
ma sulle guance candide
i ligustri mi ridono,
e sopra lor s'innestano
rose vive, e germogliano.
Questa mia bocca gravida
di favi soavissimi,
ti porgerà del nettare.

Io son, io son d'origine
quasi divina, e nobile,
ben tu villana, e rustica
nata esser déi tra gl'asini,
o da parenti simili.
So perché mi ripudia
l'ingorda tua libidine,
perché garzone semplice
mal buono agl'esercizi
di Cupido, e di Venere,
ancor crescente, e picciola
porto la coda tenera.

Schone nimf, wat fluistert
Je geest je in over mannen?
Als mijn uiterlijk je aanstaat
Neem me op schoot of in je armen
En ik zal je alles bieden, alles.

De pluizige haartjes
Die uit mijn ledematen groeien
Zijn geen stekelige stoppels
Maar zo zacht als dons.
Nauwelijks beschaduw't
Dit prille wolletje mijn kin.
Op mijn onschuldige wangen
Lachen de ligusters
En daarop enten zich
Levende, uitlopende rozen.
Mijn mond die met superzoete
Honingraten is verzwaard
Zal je nectar aanbieden.

Ik ben van bijna goddelijke
En edele afkomst,
Jij bent lomp en boers,
Je bent zeker tussen de ezels geboren,
Of uit gelijksoortige ouders.
Ik weet waarom
Je gulzige wellust geen trek in mij heeft,
Omdat ik, als eenvoudige jongen,
Onbedreven in de praktijken
Van Cupidus en Venus,
Een zachte staart heb die
Onvolgroeid is en klein van stuk.

Pretty nymph, is your heart
whispering about a husband ?
If you like the look of me,
take me to your arms, to your embrace,
I offer myself wholly to you.

This velvety fur
that covers my limbs
is soft as down,
not bristly or prickly ;
nor does soft fur yet
shadow my chin –
instead my fresh cheeks
are lightened by ligustrum flowers,
among which bright roses
twine and bloom.
This mouth of mine, heavy
with the sweetest honeycomb,
will bring you nectar.

I am noble,
almost divine, birth
while you, rustic peasant,
must have been born to asses,
or some such similar parents.
I know why your lustful passion's rejecting me :
it's because I'm but a youth,
as yet unskilled in the ways
of Cupid and of Venus,
and my tail is small and soft
and still growing.

Disserratevi, abissi

Selino :

Disserratevi abissi,
io vengo a piangere.
Son reo di tradimenti,
artefice d'inganni,
congiurate a miei
danni ombre dolenti.

Nel centro delle pene
convinto dal suo bene
un tiranno d'amor
l'ingratissimo cor
desia di frangere.
Disserratevi abissi,
io vengo a piangere.

Chi vidde piu lieto

Chi vidde più lieto e felice di me?
La bella mia donna incontrandomi un dì
mirommi sott'occhio e me disse zi zi.
Io pien di desio li feci [si tosse due volte]
Amor se n'accorse e ci disse ah ah!
Già sete miei, e prigionieri ci fa.

O cara catena, che l'alme legò,
o bocca suave, che disse così:
o caro bramato a me dolce zi zi.
O mozza favella, che lieti ci fa,
Amor che l'intese ci disse oh oh!
Sì sono cieco, già sordo non so.

Ond'ella gelosa soggiunse ma tu?
Se un'altra più bella dicesse zi zi,
so ben che tu pronto saresti, [si tosse due volte].
Nol creder mio bene rispose io no,
Amor sorridendo rispose tte tte!
Sì sen già corsi, e disprezzano a me.

Open u, afgrond,
ik kom om te wenen.
Ik ben schuldig aan verraad,
de bewerker van bedrog;
samenzwerend tegen mijn ondergang
staan de treurende schimmen.

In het diepst van mijn ellende,
door haar goedheid overwonnen,
verlangt Amor, die tiran,
ernaar mijn ondankbare hart
aan stukken te breken.
Open u, afgrond,
ik kom om te wenen.

Wie zag er ooit één blijer en vrolijker dan ik,
Mijn schone dame die ik op een dag ontmoette
Hield me in de gaten en zei tegen me: 'Ts, ts',
Ik, vervuld van begeerte, deed van: 'Hm, hm',
Liefde bemerkte het en voegde ons toe: 'Ah, ah',
Jullie zijn al van mij' en nam ons gevangen.

O lieve ketting die de ziel verbond,
O zoete mond die deze woorden uitte,
O lieve en begeerde en mij zoete: 'Ts, ts',
O afgekapt woorden die ons vrolijk maken,
De liefde die het hoorde zei tegen ons: 'Oh, oh',
Ik ben dan wel blind maar ik ben niet doof.'

Waarop zij naijverig eraan toevoegde:
'Maar jij, als een andere, mooiere, zei: 'Ts, ts',
Weet ik goed dat je snel zou doen van: 'Hm, hm'.
'Geloof dat niet, mijn lief', antwoordde ik, 'Nee, nee',
En de liefde antwoordde glimlachend: 'Ffsst',
Ik ben het er niet mee eens, ze verachten me.'

Selino :

Open, yawning abyss,
for I have come to mourn.
Guilty of betrayal,
the author of deceit,
let all you sorrowing spirits
unite against me.

In the very heart of suffering,
conquered by her virtue,
Love, that cruel tyrant,
yearns to break
my thankless heart.
Open, yawning abyss,
for I have come to mourn.

Who was ever happier and more blessed than I?
One day my lovely lady, meeting me, looked at me from
the corner of her eye and whispered to me, 'zi, zi.'
Filled with longing, I answered her, 'si...'
Love noticed us and said, 'Ah, ah! You are mine already!'
And made us both his prisoners.

O dear chain that bound our souls!
O sweet mouth that spoke those words!
O longed-for, precious little 'zi, zi!'
O broken, stammering speech that filled us with delight!
Love, hearing it, said, 'Oh, oh!'
Yes, I may be blind, but I am certainly not deaf!'

Then she, growing jealous, added:
'But what if another, lovelier than I, should whisper 'zi, zi'
to you? I know well you would be ready...' (he coughs
twice). 'Don't believe it, my darling,' I replied. 'No!'
Love, smiling, answered, 'Tut, tut! Yes indeed, you'd
already be running after her, leaving me behind!'

Ed io simulando li dissi và và!
Ch'io t'odi e ti fugga lo brami pur tu,
la fiamma che m'arde la smorzo ffu ffu.
Le false promesse le sputo ppu ppu,
Amor che stizzati ci vidde, no no!
Che regni sdegno fra voi non farò.

Ed ella piangendo me disse mio ben,
ciò feci per scherzo deh credilo a me!
So ben che per altra non sprezzì mia fé.
Sospira più volte facendo ah ah,
Amor strinse il laccio dicendo cù cù!
Libertà mai per voi sarà più.

Tormento severo

Brimarte :
Tormento severo
che l'alma divora
è l'esser ferito
dal Nume d'Amor;
ma l'esser tradito
dal bel ch's'adora
è cruccio peggior.

Io lo so, che lo provo.
Ditel voi, fiere note,
testimoni veraci
de l'acerbo martir ch'io nutro in seno:
infedele Auristella,
stella ch'in Ciel d'Amore
s'è fatta al mio gioir atro pianeta,
stella ch'a danni miei
splende in cometa.
Ah, Medoro!

En ik al simulerend zei haar: 'Va, va,
Dat ik je hoor en je ontvlucht begeer jij,
De vlam die mij doet branden doof ik: 'Ffsst',
Valse beloften, daar spuug ik op: 'Pau'.
De liefde die ons zag, maakte zich boos: 'Nee, nee,
Tussen jullie mag er geen boosheid zijn'.

En zij, huilend, zei tegen me: 'Mijn lief,
Ik maakte maar een grapje, ach, geloof me,
Ik weet goed dat je om een ander mijn trouw
Niet verloochent, ze zuchtte een paar keer: 'Ah, ah',
De liefde trok de band strak aan en zei: ' Koe, koe,
Vrijheid zal er voor jullie nooit meer zijn.'

Ernstige kwelling,
die de ziel verteeert,
is gewond te zijn
door de god van de Liefde;
maar verraden te worden
door de schoonheid die men aanbidt,
is een nog grotere smart.

Ik weet het, want ik onderga het zelf.
Vertel het, woeste noten,
waarheidsgetrouwe getuigen
van de bittere pijn die ik in mijn boezem draag:
ontrouwe Auristella,
ster die, aan de hemel van de Liefde, voor mijn vreugde
tot een onheilspellende planeet is geworden,
ster die tot mijn verderf
als een komeet aan de hemel schittert.
Ach, Medoro!

Then I, pretending, said to him, 'Go, go!
You only wish that I should hate you and flee from you.
The flame that burns within me, I'll blow it out: ffu, ffu!
Your false promises, I spit them out: ppu, ppu!'
Love, seeing us so angry, said, 'No, no!
I shall not let resentment reign between you.'

Then she, weeping, said to me, 'My beloved,
I only said it in jest, please believe me!
I know well you would never betray my love for another.'
She sighed again and again, 'Ah, ah...'
Love tightened the snare, crying, 'Cù, cù! '
Never again shall you be free!'

Severe torment
that devours the soul
is to be wounded
by the God of Love;
but to be betrayed
by the beauty one adores
is a greater sorrow.

I know it, for I feel it.
Tell them yourselves, proud notes,
true witnesses
to the bitter torment I harbour within my breast:
unfaithful Auristella,
star which, in the Heaven of Love,
has become a grim planet to my sorrow,
star which, to my ruin,
shines like a comet.
Ah, Medoro!

Che città

Nerillo :

Che città, che città,
che costumi, che gente
sfacciata, ed insolente :
ognun meco la vole
con fatti, e con parole.

Che città, che città,
che costumi, che gente
sfacciata, ed insolente.

Mille perigli, e mille
mi sovrastano al giorno,
ho cento insidiatori ognor d'intorno ;
né so il perché capire,
chi me 'l saprebbe dire ?

Ognun tace, e lo sa,
che città, che città.
Non vedo l'ora, che ritorni Amida.
in Tremisene per partir di qua.

Che città, che città,
che costumi, che gente
sfacciata, ed insolente.

Wat een stad, wat een stad,
wat een zeden, wat een volk,
brutaal en onbeschoft:
ledereen wil iets van me
met daden en met woorden.

Wat een stad, wat een stad,
wat een zeden, wat een volk,
brutaal en onbeschoft.

Duizend gevaren en meer
hangen heden boven mijn hoofd,
steeds heb ik honderd belagers om me heen
en ik kan niet begrijpen waarom,
wie zou het me kunnen zeggen?

Iedereen zwijgt, en weet het zijne,
wat een stad, wat een stad.
Ik verlang zo naar Amida's terugkeer
naar Tremisene om hiervandaan te kunnen vertrekken.

Wat een stad, wat een stad,
wat een zeden, wat een volk,
brutaal en onbeschoft.

What a city, what a city,
what manners, what impudent,
insolent people:
they're all trying to trick me
with their words and deeds.

What a city, what a city,
what manners, what impudent,
insolent people.

Thousands of perils
threaten me daily,
there's always a huge crowd pestering me ;
I can't understand it –
can anyone explain it ?

They're all keeping quiet, even though they know,
what a city, what a city.
I can't wait for Amida to return
to Tramissene and get us out of here.

What a city, what a city,
what manners, what impudent,
insolent people.

Discioglietevi pure

Laurindo :

Discioglietevi pure
in lacrimosi fiumi,
infelici, miei lumi;
e fra tante sciagure
deg'alberghi di Dite
a quest'alma dolente il varco aprite.

Trafiggetemi pure,
finché l'anima io spiri,

Laat u maar oplossen
in tranenstromen,
mijn ogen vol treurnis;
en open, te midden van zoveel rampspoed,
voor deze bedroefde ziel
de doorgang naar de verblijfplaatsen van Dis.

Doorboor mij maar,
totdat mijn ziel haar laatste adem uitblaast,

Go ahead and melt away
into rivers of tears,
my sorrowful eyes;
and amidst so many misfortunes
in the halls of Dis,
open the way for this grieving soul.

Pierce me through,
until my soul breathes its last,

tormentosi martiri,
e fra tante sventure,
principessa tradita,
che già perso ha l'onore,
perda la vita.

Cor mio

Cor mio, che vuoi tu?
Che sperì, che brami,
che chiedi di più?

Più lieto di te,
ch'il cielo baciasti
in terra non è.

S'amor m'impiegò,
fu d'oro lo strale,
ch'al sen mi scoccò.

Gelosia

Gelosia ch'a poco a poco
nel mio cor serpendo vai,
non entrar dov'arde il foco,
vero amor non gela mai!

Da me che brami?
Forse vuoi tu
ch'io più non ami?

Furia dell'alma mia
non mi tormentar più!
Lasciami gelosia!

Disleal con piè furtivo
cerchi indarno entrar nel seno.
Il mio foco è così vivo
che non teme il tuo veleno.

kwellende martelingen,
en laat te midden van zoveel ellende
de verraden prinses,
die haar eer reeds heeft verloren,
ook haar leven verliezen.

Mijn hart, wat wil je?
Wat hoop je, waarnaar verlang je?
Wat wens je nog meer?

Niemand op aarde
is gelukkiger dan jij,
jij die de hemel op aarde hebt gekust.

Als Amor mij verwondde,
was de pijl van goud
die zij op mijn hart afschoot.

Jaloezie, die zachtjes aan,
mijn hart binnensluipt,
dring niet binnen waar het vuur brandt,
want ware liefde dooft nooit!

Wat wil je van mij?
Wil je soms
dat ik niet langer liefheb?

Woede van mijn ziel,
kwel mij niet langer!
Laat mij, jaloezie!

Trouweloos, op sluipende voeten,
probeer je tevergeefs mijn hart binnen te dringen.
Mijn vuur brandt zo hevig
dat het jouw gif niet vreest.

tormenting martyrs,
and amidst so many misfortunes,
betrayed princess,
who has already lost her honour,
may she lose her life.

My heart, what more could you desire?
What do you hope for, what do you yearn for?
What more could you wish?

None on earth
is happier than you,
for you have tasted heaven itself.

If Love has pierced me,
the arrow he loosed into my heart
was fashioned of pure gold.

Jealousy, you who insinuate yourself
little by little into my heart,
keep away from the fire of my passion:
true love never freezes!

What do you want of me?
Do you perhaps
want me to stop loving?

Fury of my soul,
torment me no more!
Jealousy, leave me alone!

Deceitfully, with furtive step,
you seek in vain to enter my breast.
My fire burns so brightly
that it has no fear of your poison.

Dimmi, che vuoi?
Sprezza mia fé
gl'assalti tuoi!

Furia dell'alma mia,
perché ritorni ohimè?
Lasciami gelosia!

Rendetemi Euridice

Orfeo:
Chiuso, ahimè, di Cocito
miro l'orrido ingresso.
Misero!
Invan m'appresso
alle soglie di Pluto
per più acquistar
l'amato ben perduto.
Rendetemi Euridice,
ombre d'Averno;
o negl'ardenti chiostri
conducetemi, o mostri,
seco unito a penar
in foco eterno.

Lasciate averno

Orfeo:
Lasciate Averno, o pene, e me seguite!
Quel ben ch'a me si toglie
riman laggiù,
né ponno angoscie e doglie
star giammai seco unite.
Più penoso ricetto
più disperato loco
del mio misero petto
non ha l'eterno foco;
son le miserie mie solo infinite.
Lasciate Averno, o pene, e me seguite!

E voi, del Tracio suol piagge ridenti,

Zeg mij, wat wil je?
Mijn trouw veracht
jouw aanvallen!

Woede van mijn ziel,
waarom keer je terug, ach?
Laat mij, jaloezie!

Ach, gesloten, zie ik
de gruwelijke ingang van Cocytus.
Rampzalige ik!
Tevergeefs nader ik
de poorten van Pluto,
om mijn geliefde, die ik verloren heb,
terug te winnen.
Geef mij Eurydice terug,
schimmen van de onderwereld;
of breng mij, monsters,
naar de vurige gewelven,
opdat ik, met haar verenigd,
in eeuwig vuur moge lijden.

Verlaat de Avernus en volg mij, o verdriet!
De geliefde die aan mij ontnomen werd
blijft daar beneden
en ook mijn angsten en pijnen
kunnen niet met haar verenigd zijn.
Het eeuwige vuur kent
geen schuilplaats die pijnlijker
en wanhopiger is
dan mijn armzalige hart.
Alleen mijn ellende kent geen einde.
Verlaat de Avernus en volg mij, o verdriet!

En jullie, o bekoorlijke stranden van Thracische bodem,

Tell me, what do you want?
My faith scorns
your assaults!

Fury of my soul,
alas, why do you return?
Jealousy, leave me alone!

Alas! Before me lies
the closed entrance to Cocytus.
How wretched I am!
In vain I approach
the gates of Pluto,
seeking to recover
the beloved joy I have lost.
Restore Eurydice to me,
O shades of the Underworld,
or else, O infernal spirits,
lead me into your burning realms,
that I may share with her
the torments of eternal fire.

Orpheus:
Forsake Hades, o sorrows, and follow me!
My beloved, snatched from me,
remains below, and my anguish and pain
cannot stay with her.
Even the eternal flames
inhabit no more painful
or despairing place
than my unhappy breast;
my sorrows alone will never cease.
Forsake Hades, o sorrows, and follow me!

And you, happy lands of Thrace,
who once vied with heaven

ch'imparando à gioir da la mia cetra
gareggiaste con l'Etra,
or, all'aspetto sol de' miei tormenti
d'orror vi ricoprite.

E tu, cetra infelice,
oblia gli accenti tuoi già sì canori,
e per ogni pendice
vien pur meco piangendo i miei dolori.
Son le gioie per noi tutte smarrite.
Lasciate Averno, o pene, e me seguite!

Ma che tardo à morire,
se può con lieta sorte
ricondurmi la morte
alla bella cagion del mio languire?
A morire! A morire! A morire! A morire!

Dormi, o fulmine di guerra

Dormi, o fulmine di guerra.
Scorda l'ire,
già provasti ch'a ferire
L'arco e il dardo d'un bel ciglio,
D'un bel guardo han vigor ch'i forti atterra

Dormi, o fulmine di guerra.

Presso l'onde tranquillo

Presso l'onde tranquille
di cristallino rio,
un pastorel vidd'io
che da gl'occhi cadean lagrime mille.
Al fin gl'occhi volgendo al ciel gl'affisse
con un grave sospir, e così disse:

'O più ch'alpestre sasso,
o più che tigre ircana,

die door van mijn citer te leren genieten
een weddenschap aangingen met de ether,
nu worden jullie, bij de aanblik van mijn lijden
overstelp't door afgrijzen.

En jij, ongelukkige citer,
vergeet de ooit zo welluidende klanken
en volg mij over elke helling
mijn lijden betreurend.
elke vreugde is voor ons verloren.
Verlaat de Avernus en volg mij, o verdriet!

Maar waarom talm ik om te sterven
als de dood, met een gunstige lotwending,
mij terug kan brengen
naar de mooie oorzaak van mijn smart?
Welnu, Orpheus, ga dood! Ga dood, ga dood!

Slaap, o bliksem van de oorlog.
Vergeet je woede;
je hebt al ondervonden dat de boog en de pijl
van een mooie oogopslag, van een mooie blik,
de kracht bezitten om zelfs de sterksten te vellen.

Slaap, o bliksem van de oorlog.

Nabij het water van
een kristallijnen beekje
zag ik een herdersjongen
en uit zijn ogen vielen duizend tranen.
Toen richtte hij zijn blikken naar de hemel,
uitte een diepe zucht en sprak aldus:

'O wrede, vreemde nimf,
zo onbereikbaar als een hoge berg

as you learned from my lyre how to rejoice,
are now veiled in horror
at the very sight of my suffering.

And you, unhappy lyre,
forget your erstwhile melodious song,
and travel every desolate slope
with me as I lament my sorrows.
All our joys are ended.
Forsake Hades, o sorrows, and follow me!

But why do I not die
if death, with happy destiny,
can guide me back
to the fair cause of my grief?
Let me die, let me die!

Sleep now, mighty thunderbolt of war .
Lay aside your anger.
You have discovered that the bow and arrow
of a fair maiden's eye, of a single enchanting glance,
wield a strength that can humble even the strongest.

Sleep now, mighty thunderbolt of war.

By the tranquil waters
of a limpid stream
I saw a shepherd from whose eyes
there fell a thousand tears.
At last, turning his gaze to heaven,
he sighed deeply and said:

'You who are harsher and more pitiless
than an alpine rock

rigida ninfa e strana
che mai non volgi a miei lamenti un passo,
in qual selva, in qual antro, in qual confine
imparasti a soffrir l'altrui ruine?

Mira, come si strugge
questa vita infelice,
odi ciò che ti dice
lo spirto mio che m'abbandona è fugge;
se non prendi pietade al mio dolore,
ben sei tigre, o sei sasso, o non hai core.'

en zo bloeddorstig als een tijgerin,
waarom kom je geen stapje naar me toe?
In welk woud, in welke grot,
in welke woestijn laat jij mij eenzaam zijn?

Zie, zie toch hoe ik lijd in dit ondankbare leven!
Hoor toch hoe de ziel
die mij ontvlucht tegen jou spreekt!
Als jij geen deernis toont met mijn verdriet,
ben jij een tijgerin, een kille rots.
Mijn smeekbede mag niet baten.'

or a ferocious tigress,
you who are never moved by my laments,
in what forest, what cave, what far-off place
did you learn to tolerate another's suffering?

See how this unhappy life destroys itself,
hear what my spirit says to you
as it forsakes me and flees;
if you do not take pity on my pain,
you are indeed a tigress or a stone,
or else you have no heart.'